

A Szentírás Vasárnapja

A Katolikus Egyházban szeptember utolsó vasárnapja sajátos ünnep, a Szentírás vasárnapja. Ezen a napon a hívek közössége fokozott figyelemmel és tisztelettel fordul a Biblia felé, ünnepli azt a tényt, hogy a zsidóság nagyjai írásba foglalták történelmüket és prófétáik jövődöléseit, az apostolok és evangélisták pedig Jézus történetét, tanítását, az ősegyház igehirdetését.

Ez az ünnep újkeletű a Katolikus Egyházban. A II. Vatikáni Zsinat alkalmával történt először, hogy a világ püspökei a Szent Péter-bazilikában a főhelyre tették, és a tanácskozások középpontjába állították a Bibliát. Ezen a zsinaton a főpapok testülete messzemenően új szellemű határozatot fogadott el a Bibliáról (Dei Verbum), amely többek között arra szólítja fel a katolikusokat, hogy rendszeresen olvassák a Szentírást.

A Vatikáni Zsinat rendelkezései nyomán született meg az új ünnep, a szentírásvasárnap, amelynek megtartását a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia az elsők között rendelte el. Kezdetben nagyböjt egyik vasárnapján ünnepelték, később azonban áthelyezték szeptember utolsó vasárnapjára, tekintettel arra, hogy szeptember 30-án ünnepli az Egyház a nagy bibliafordító, Szent Jeromos ünnepét.

Ezen a napon a katolikus közösségek a templomokban kiemelt helyre teszik a Szentírást, és hálát adnak Istennek azért, hogy a Bibliát a kezükbe kapták, mert ebből megismerhetik a Teremtő elképzeléseit és akaratát, a helyes erkölcsi értékeket és alapelveket, eligazítást és erőt meríthetnek belőle életük egész folyamán, és bizonyosságot arról, hogy az ember boldog öröklétre kapott meghívást.

Forrás: Magyar Kurír